

Teny notsongaina nataon'i Jeffrey R. Holland, "This Do in Remembrance of Me"

"Inona no mety hotadidintsika rehefa tonga eo amintsika ireo tandindona tsotra sy sarobidy ireo raha ny fahatsiarovana no anton-draharaha asaina hataontsika?"

"Azontsika atao ny mahatsiaro ny fiainan'ny Mpamonjy talohan'ny nahaterahany sy ny zavatra rehetra izay fantatsika fa nataony amin'ny maha Jehovah Lehibe Azy, izay nahary ny lanitra sy ny tany ary ny zavatra rehetra izay eo aminy. Azontsika atao ny mahatsiaro fa na dia nandritra ny Filankevitra Lehibe ny Lanitra aza dia tiantsika izy ary nahatalanjona ny heriny, hany ka nandresy isika tany tamin'ny alalan'ny fahefan'i Kristy sy ny finoantsika tamin'ny ran'ny Zanak'ondry (jereo ny Apô. 12:10–11).

"Azontsika atao ny mahatsiaro ny halehibeazana tsotra mikasika ny fahaterahany teto ambonin'ny tany. . . .

"Azontsika atao ny mahatsiaro ny fahagagana nataon'i Kristy sy ny fampianarany, ny fahasitranana nataony ary ny fanampiany. Azontsika atao ny mahatsiaro fa nampahiratra ny jamba, nampalady ny marenina ary nanafaka ny mandringa, ny kilemaina sy ny mati-ila izy. Ary rehefa tonga ny fotoana hahatsapantsika fa nitsahatra ny fivoarantsika na hahatsapantsika fa nihena ny fifaliantsika sy ny fomba fijerintsika, dia afaka mibosesika handroso amin'ny fiorenana ao amin'i Kristy isika. . . .

"Azontsika atao ny mahatsiaro fa na dia nomena an'izany iraka feno voninahitra izany aza ny Mpamonjy, dia nahita fahafinaretana tamin'ny fiainana izy; nankafy ny olona izy ary nilaza ny mpianany izy mba hahery. Nilaza izy fa tokony hanana fientanentanam-po amin'ny filazantsara tahaka ny olona iray nahita harena lehibe, izay voahangy lafo vidy eo amin'ny varavarantsika isika. . . .

"Azontsika atao ny mahatsiaro fa niantso ny mpianany hoe namana i Kristy. . . .

"Azontsika atao—ary tokony—mahatsiaro isika an'ireo zavatra mahafinaritra izay tonga amin'ny fiainantsika ary tokony mahatsiaro isika fa 'ny zavatra rehetra izay tsara dia avy amin'i Kristy' (Môrô. 7:24). . . .

"Ho avy ihany koa ny fotoana hahatsiarovantsika ny fomba feno faharatsiam-panahy noheverana azy, ny nolavian'ny olona azy, sy ny tsy rariny—eny, ny tsy rariny—izay niainany. Rehefa miatrika ny sasany amin'izany ihany koa isika amin'ity fiainana ity, dia afaka mahatsiaro fa i Kristy dia voageja manodidina nefa tsy tery; very hevitra, nefa tsy namoy fo; enjehina, nefa tsy nafoy; potraka, nefa tsy maty (jereo ny 2 Kôr. 4:8–9).

"Rehefa tonga amintsika ireo fotoan-tsarotra ireo, dia afaka mahatsiaro isika fa mila nidina ho ambanin'ny zava-drehetra i Jesoa alohan'ny nahafahany niakatra ho ambonin'ny zava-drehetra, ary niaritra fanaintainana sy fahoriana ary fakam-panahy isan-karazany izy mba hahatonga ny ao anatin'ny ho feno famindram-po ary mba hahafantarany araka ny nofo ny fomba hanampiana ny vahoakany arakaraka ny rofiny (jereo ny F&F 88:6; Almà 7:11–12).

"Ho an'ireo rehetra izay mivembena na tafintohina ka mianjera dia eo izy hanohana sy hankahery antsika. Rehefa tonga ny farany dia hamonjy antsika izy, noho izany rehetra izany no nanomezany ny fiainany. . . .

". . . Azontsika atao ny mahatsiaro an'izany rehetra izany rehefa manasa antsika ny hahatsiaro an'i Kristy mandrakariva ny mpisorona tanora iray izay mivavaka eo am-pandohalihana" (*Ensign*, nôv. 1995, 67–69).

